№ 8. Łódź. Środa, 26 marca 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA.
Rocznie . . . . Marek 30.—
Kwartalnie . . . . . Marek 7.50
Miesięcznie . . . . . Marek 2.50
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon № 100.
Adminstracja czynna od 9 do 1 i od 3 do 5.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA.
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 75 fen.
Drobne ogłoszenia 12 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.20

Dekrety i rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE
w przedmiocie oznaczenia jednoski monetarnej.

Na mocy uchwały Sejmu z dnia 28 lutego 1919 roku zarządzam, jak następuje:

Art. I.

Nazwa jednostki monetarnej „złoty“, wprowadzona na mocy uchwały sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r., ma być oznaczona w skróceniu małą literą „z“, zaś grosz małem „g“ bez dalszych dodatków.

Art. II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

Warszawa, dnia 18 marca 1919 r.

OBWIESZCZENIE
Ministerstwa Skarbu w przedmiocie nowych rodzajów marek stemplowych.

W ostatnich dniach wypuszczone zostały dwa nowe rodzaje marek stemplowych wartości 4 marek i 7 koron. Rozmiar i rysunek są takie same, jakie w obwieszczeniu z 24 lutego 1919 („Monitor Polski“ № 50) podano co do marek stemplowych wartości 1 mk. Kontur jest barwy pąsowej, tło barwy cielistej.

Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

Warszawa, dnia 15 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu w przedmiocie funduszów b. władz okupacyjnych niemieckich i austrjackich na terenie b. Królestwa Kongresowego.

Fundusze b. władz okupacyjnych niemieckich i austrjackich na terenie b. Królestwa Kongresowego, jako pochodzące z poborów od ludności miejscowej, stanowią własność Skarbu Polskiego.

Wobec tego wszystkie instytucje kredytowe, w których są zapisane na dobro tychże władz, na rachunkach bieżących, w charakterze depozytów, wkładów terminowych, lub jakimkolwiek innym, — sumy i walory, winny niezwłocznie przepisać takowe na dobro Ministerstwa Skarbu i nadesłać do tegoż Ministerstwa w terminie dziesięciodniowym od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia szczegółowy stan odnośnych rachunków.

Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

Warszawa, dnia 11 marca 1919 r.

PRZEPISY WYKONAWCZE
do ustawy z dnia 11 marca 1919 r.

W myśl art. VII ustawy z dn. 11 marca 1919 r. Dz. Pr. nr. 24, poz. 237, w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków płatniczych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, w porozumieniu z Ministrami Kolei, Poczt i Telegrafów, zarządzam jak następuje:

Art. I.

Urzędy celne winny żądać od każdego przybywającego z zagranicy zadeklarowania wysokości posiadanych sum w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej oraz kuponów procentowych i dywidendowych na walutę markową, koronową i rublową opiewających, za wyjątkiem kuponów emisji krajowych.

Art. II.

Sumy pieniężne, przekraczające dla każdej poszczególnej osoby, bez względu na jej wiek, normy w art. II ustawy wskazane i które w myśl ustawy nie mogą być przywożone w granice Państwa Polskiego, mogą być, na żądanie podróżnych, w urzędach celnych deponowane za pokwitowaniem imiennem i będą posiadaczom zwracane przy wyjeździe z granic Państwa Polskiego.

Art. III.

Na żądanie podróżnych mogą być również w urzędach celnych deponowane kupony procentowe i dywidendowe, których przywóz w myśl art. IV ustawy jest wzbroniony.

Art. IV.

Wykazy przyjętych przez urzędy celne depozytów winny być codziennie wysyłane do Ministerstwa Skarbu.

Art. V.

Ministerstwo Skarbu w poszczególnych wypadkach może zezwolić na zwolnienie zdeponowanej sumy w całości lub częściowo i zarządzić wydanie depozytu właścicielowi do użytku wewnątrz Państwa Polskiego.

Art. VI.

Uchodźcy, powracający do kraju, o ile z ich dowodów osobistych jest widocznem, że przekraczają

granice Państwa Polskiego po raz pierwszy od dnia 1 kwietnia 1918 r., oraz powracający do kraju jeńcy i robotnicy, o ile posiadają odpowiednie legitymocje, mogą przewozić sumy nie przekraczające mk. 800, względnie koron 1000, względnie rb. 400. Prawo to przysługuje jednak tylko obywatelom Państwa Polskiego i osobom wyraźnie polskiej narodowości. Urzędy celne notują na paszportach i innych dowodach osobistych wysokość przewiezionej sumy.

Uchodźcy, przekraczający wschodnią granicę Państwa Polskiego, mają prawo przewiezienia sumy rb. 4000.

Art. VII.

Wszystkie osoby powracające z zagranicy podlegają w urzędach granicznych rewizji osobistej.

Art. VIII.

Niezadeklarowane sumy pieniężne, znalezione przy rewizji osobistej, podlegają konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa.

Art. IX.

O każdej dokonanej rewizji sporządza się odpowiedni protokuł, który musi być podpisany przez rewidowanego. W razie odmowy podpisu musi być w protokule uczyniona odpowiednia wzmianka. Odpis protokułu otrzymuje rewidowany.

Art. X.

Protokuły odtyczące konfiskaty winny być wraz ze skonfiskowanemi sumami przesyłane do Ministerstwa Skarbu, celem wdrożenia postępowania karnego.

Art. XI.

Urzędy pocztowe winny zagraniczne przekazy i listy pieniężne, brzmiące w walucie niemieckiej, austr.-węgierskiej i rosyjskiej, zwracać nadawcy i adresata o zwrocie zawiadamiać.

Art. XII.

Urzędy pocztowe i kolejowe nie przyjmują przesyłek zagranicę nadanych za zaliczeniem, o ile wypłata ma być uskutecznioną nadawcy w walucie niemieckiej, austr.-węgierskiej lub rosyjskiej.

Art. XIII.

Przesyłki i listy pocztowe oraz przesyłki kolejowe wszelkiego rodzaju podlegają rewizji na granicy. Wszelkie znalezione w nich sumy w walucie niemieckiej, austr.-węgierskiej i rosyjskiej podlegają bezwzględnie konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa.

Art. XIV.

Ograniczeniom powyższym nie podlegają osoby, które uzyskały od Ministerstwa Skarbu specjalne zwolnienia imienne w myśl art. III ustawy.

Art. XV.

Osoby podróżujące za cudzoziemskiemi paszportami dyplomatycznemi nie podlegają ograniczeniom w ustawie i przepisach niniejszych wskazanym.

Art. XVI.

Dla wywozu wszelkich papierów wartościowych i kuponów z granic Państwa Polskiego konieczne jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu.

Art. XVII.

Dla otrzymania zezwolenia na wywóz papierów procentowych i kuponów należy przedłożyć Ministerstwu Skarbu dowody, że papiery te stanowią własność obywateli Państwa Polskiego, i wskazać, w jakim celu mają one być wywiezione. Obcopoddani mogą otrzymać zezwolenie, jeżeli przedstawią dowody, że papiery te zostały przez nich nabyte za obce waluty, nie zaś za markową, koronową ani też rublową.

Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

Szef Sekcji: (—) Manteuffel.

Warszawa, dnia 17 marca 1919 r.

DEKRET

w przedmiocie przepisów tymczasowych o zakładach drukarskich i składach druków.

Na obszaracs b. zaboru rosyjskiego utrzymywanie zakładów drukarskich oraz składów druków podlega tymczasowym przepisom, w artykułach poniższych wyszczególnionym.

Art. 1.

Osoba, zamierzająca założyć zakład drukarski, t. j. drukarnię, litografję, metalografję, albo inny zakład dla tłoczenia liter, nut, znaków lub ilustracji, bądź zamierzająca otworzyć jakiegokolwiek rodzaju skład druków, przeznaczonych do wypuszczenia w obieg publiczny przez sprzedaż, wypożyczanie lub rozdawanie, winna zawiadomić o tem właściwy państwowy urząd administracyjny ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela, miejsca umieszczenia zakładu lub składu oraz imienia i nazwiska zarządzającego, jeżeli nim nie jest właściciel.

Przepis niniejszy nie dotyczy zakładów introligatorskich, które wykonywują roboty, tylko w zakres introligatorstwa wchodzące.

Art. 2.

Każdy zakład drukarski, jak również każdy skład druków, winien mieć zarządzającego. Zarządzającym może być właściciel.

Zarządzającym może być tylko osoba, która ukończyła lat 21, nie utraciła praw w myśl art. 25—30 Kod. Karn. oraz stale zamieszkuje w Państwie Polskiem.

Zarządzającym nie może być osoba, odsiadująca areszt na zasadzie wyroku sądowego lub pozostająca w areszcie śledczym; przepis ten ma moc obowiązującą przez cały czas trwania zaaresztowania.

Art. 3.

Zarządzający powinien złożyć, wskazanej w art. 1 władzy, oświadczenie, iż bierze na siebie obowiązek zawiadywania zakładem drukarskim lub składem druków.

Art. 4.

Jeżeli w terminie dwutygodniowym od dnia spełnienia warunków, przewidzianych w art. 1 i 3 dekretu niniejszego, nie nastąpi odpowiedź odmowna ze strony miejscowego państwowego urzędu administracyjnego, wolno przystąpić do otwarcia wymienionego w oświadczeniu zakładu. W razie odpowiedzi odmownej przyczyny odmowy winny być wymienione na piśmie.

Zażalenie od decyzji odmownej miejscowego państwowego urzędu administracyjnego może być wniesione do Ministra Spraw Wewnętrznych w ciągu dwu tygodni od otrzymania decyzji.

Art. 5.

Jeżeli w terminie rocznym od dnia złożenia oświadczenia miejscowemu państwowemu urzędowi administracyjnemu nie nastąpi otwarcie zgłoszonego zakładu, dla późniejszego otwarcia wymagane jest złożenie nowego oświadczenia (art. 1 i 3).

Art. 6.

W razie zmiany osoby właściciela lub zarządzającego, jak również w razie zmiany adresu zakładu drukarskiego lub składu druków należy w ciągu tygodnia złożyć odpowiednią deklarację w sposób, przepisany w art. 1, 3 i 4 dekretu.

W ten sam sposób i z zachowaniem tych samych terminów należy złożyć oświadczenie o ustąpieniu zarządzającego w wypadkach, jeżeli zarządzający wyjeżdża za granicę Państwa Polskiego, traci wolność osobistą lub zostanie pozbawiony praw, lub ograniczony w prawach.

Art. 7.

Każdy zakład drukarski winien posiadać księgę sznurową, poświadczoną przez miejscowego urzędnika do spraw prasowych. Do księgi tej wciąga się każde zamówienie, przyczem odnotować należy liczbę zamówionych egzemplarzy i format druku.

Art. 8.

Urzędnik do spraw prasowych ma prawo w każdym czasie sprawdzać zgodność zapisów w księdze sznurowej z wykonanemi lub wykonywanemi robotami. Składy druków również podlegają kontroli urzędnika do spraw prasowych.

Art. 9.

Sprzedaż druków poza sklepami księgarskiemi, t. j. na ulicach i placach przez roznoszenie bądź rozwożenie, dozwolona jest każdej osobie, nie pozbawionej praw lub nie ograniczonej w prawach, o ile uzyska zaświadczenie od właściwej państwowej władzy administracyjnej, uprawniające do wykonywania tego zawodu. Postanowienia te nie odnoszą się do sprzedaży na ulicach i placach dzienników i pism perjodycznych.

Art. 10.

Do Kodeksu Karnego wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

I. Art. 282 Kod. Karn. przyjmuje się jak następuje:

Winny urządzenia lub utrzymywania zakładu drukarskiego, chociażby posiadającego jedną tylko maszynę, bez spełnienia warunków, wymaganych przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

aresztu na czas do miesięcy trzech lub grzywny do marek polskich sześciuset.

Jeżeli przy urządzeniu lub utrzymywaniu takiego zakładu drukarskiego przedsięwzięto środki do jego ukrycia przed nadzórem przepisanym, winny urządzenia lub utrzymywania takiego zakładu ulegnie karze:

więzienia.

Karze, wskazanej w części pierwszej artykulu niniejszego, ulegnie winny użycia prasy drukarskiej dla własnej potrzeby bez spełnienia warunków, wymaganych przez ustawę lub rozporządzenie.

II. Art. 296 przyjmuje się jak następuje:

Winny otwarcia księgarni lub czytelni, lub prowadzenia handlu drukami bez spełnienia warunków, wymaganych przez ustawę lub rozporządzenie, ulegnie karze:

grzywny do marek polskich dwustu.

III. Art. 300 otrzymuje brzmienie następujące:

Winny puszczenia w obieg wydawnictw, o którem mu wiadomo, że jest wstrzymane przez rozporządzenie prawne władzy, ulegnie karze:

więzienia na czas do miesięcy sześciu.

Tej samej karze ulegną: zarządzający zakładem drukarskim, faktor, zecer lub wogóle osoby, pracujące w takim zakładzie, winne ukrywania wydawnictwa, wstrzymanego przez rozporządzenie prawne władzy.

Art. 11.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego dekretu ulegają uchyleniu wszystkie sprzeczne z nim ustawy i rozporządzenia.

Art. 12.

Wszelkiego rodzaju zakłady drukarskie oraz składy druków, które przed ogłoszeniem dekretu niniejszego prawnie istniały, uważane będą za legalnie istniejące, jeżeli ich właściciele lub osoby upełnomocnione w terminie dwutygodniowym od daty uzyskania mocy obowiązującej prawa niniejszego spełnią warunki, określone w art. 1 i 3 dekretu niniejszego.

Art. 13.

Prawo niniejsze nie stosuje się do zakładów drukarskich i składów druków, należących do Państwa Polskiego.

Art. 14.

Dekret niniejszy nie uchyla żadnych przepisów, dotyczących handlu, przemysłu lub podatków zarówno państwowych, jak komunalnych.

Art. 15.

Wykonanie dekretu niniejszego poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 roku.

Naczelnik Państwa: (—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów: (—) I. J. Paderewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) St. Wojciechowski.

„Dz. Pr." z dn. 8.II 1919 r. Nr. 14. poz. 146.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretów z d. 7 lutego 1919 r. o tymczasowych przepisach prasowych oraz o zakładach drukarskich i składach druków.

Art. 1.

Przez „miejscowy państwowy urząd administracyjny", oraz „instytucję do spraw prasowych" rozumieć należy aż do dalszego rozporządzenia urząd Komisarza Ludowego, dla Warszawy zaś urząd Naczelnego Inspektora Policji. Przez „urzędnika do spraw prasowych" rozumieć należy urzędnika, delegowanego przez państwowy urząd administracyjny do pełnienia dozoru nad prasą, zakładami drukarskimi i składami druków.

Art. 2.

Komisarze Ludowi, w Warszawie Naczelny Inspektor Policji, oraz wyznaczeni przez nich do pełnienia dozoru nad prasą urzędnicy winni przy wykonywaniu swych czynności kierować się obowiązującymi przepisami prasowymi, bez uprzedzeń względem kierunków politycznych czasopism i nie powodując się żadnymi względami osobistymi; nie mogą być właścicielami, wspólnikami, zarządzającymi lub pracownikami zakładów drukarskich, składów druków lub wydawnictw, podległych ich dozorowi.

Art. 3.

Komisarze Ludowi, w Warszawie Naczelny Inspektor Policji, winni w obwodach, powierzonych ich bezpośredniemu dozorowi, czuwać za pomocą organów policyjnych, aby w składach druków nie były sprzedawane, pożyczane, lub rozdawane druki o treści przestępnej, na które nałożono areszt z rozporządzenia władz właściwych, oraz aby zakłady drukarskie ściśle przestrzegały obowiązku dostarczania obowiązkowych egzemplarzy bezpłatnych.

Art. 4.

Za dostarczone, zgodnie z art. 5 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowych przepisach prasowych, egzemplarze obowiązkowe winno być wydane pokwitowanie z oznaczeniem daty i godziny otrzymania. Odpis pokwitowania pozostaje w urzędzie.

Art. 5.

Urzędnik, delegowany przez urząd do rozpatrzenia dostarczonych druków, winien możliwie szybko i dokładnie zapoznać się z ich treścią. Czasopisma rozpatrywane są niezwłocznie. Jeżeli druk zawiera obrazę przepisów prasowych, lub oznaki przestępstwa, przewidziane w artykule 27 dekretu w przedmiocie o tymczasowych przepisach prasowych, należy kierować się przepisami w tytule III powyższych przepisów wymienionymi.

Art. 6.

Zarządzenie o nałożeniu aresztu ma być niezwłocznie wykonane przez miejscową władzę policyjną, która winna natychmiast, zgodnie z art. 31 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych, dokonać zabezpieczenia przeznaczonych do rozpowszechnienia egzemplarzy druku o treści przestępnej.

Art. 7.

Zarządzenie o nałożeniu aresztu ma być zgodnie z artykułem 27 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych zakomunikowane niezwłocznie miejscowemu urzędowi prokuratorskiemu.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 12 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie dostarczania bezpłatnych egzemplarzy obowiązkowych druków.

Na zasadzie art. 5 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych, w porozumieniu z Ministrem W. R. i O. P. zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Przewidziana w art. 5 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów obowiązkowa ilość egzemplarzy druku, która winna być bezpłatnie dostarczona do miejscowego państwowego urzędu administracyjnego aż do dalszego rozporządzenia, wynosi 8 egzemplarzy, przy czasopismach 9 egzemplarzy, z których dwa, przy czasopismach 3 egzemplarze, przeznacza się dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jeden egzemplarz dla Bibljoteki Uniwersyteckiej w Warszawie, jeden egzemplarz dla Bibljoteki Publicznej w Warszawie, jeden dla Bibljoteki Jagiellońskiej w Krakowie, jeden dla Bibljoteki Uniwersyteckiej we Lwowie, jeden dla Bibljoteki Uniwersyteckiej w Lublinie, jeden dla Bibljoteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Art. 2.

Jeżeli dzieło ukazuje się jednocześnie w różnych wydaniach (np. z dodatkiem lub bez niego, z ilustracjami lub bez nich, drukowane większemi lub mniejszemi czcionkami i t. p.), poszczególne wydania podlegają obowiązkowi dostarczania, jako różne dzieła.

Jeżeli zaś różnica polega tylko na gatunku szaty wydawniczej (np. na dobroci papieru, na szerokości marginesu), z dostarczonej ilości winien być jeden egzemplarz najozdobniejszego wydania, który przeznacza się dla Bibljoteki Uniwersyteckiej w Warszawie.

O ile obok wydania zwyczajnego ukazują się egzemplarze luksusowe (np. na papierze czerpanym, japońskim i t. p.), egzemplarz luksusowy winien być dostarczony tylko wówczas, jeżeli ich liczba przekracza 50.

Rozmaite wydania tego samego dzieła uważane sa za różne dzieła, niezależnie od tego, czy wydanie następne różni się czemkolwiek od poprzedniego, czy też nie.

Art. 3.

Wymienione w art. 1 rozporządzenia niniejszego bibljoteki same winny czuwać, by egzemplarze, nadesłane do państwowych urzędów administracyjnych, regularnie wpływały do bibljotek.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) St. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 12 lutego 1919 r.

Lekarz weterynarji na m. Łódź donosi:

Na ulicy Lipowej № 39, stwierdzona nosacizna u konia Abe Mileranda. Wszystkie środki dla stłumienia tej choroby zostały przedsięwzięte.

Lekarz weterynarji na pow. Łódzki komunikuje:

W mieście Tuszynie, gminy Górki, powiatu Łódzkiego, została stwierdzona nosacizna u konia Fiszla Goldbluma.

Sprostowanie.

W „Łódzkim Dzienniku Urzędowym" nr. 3 pod ogłoszeniem, dotyczącym rozkładu opłaty na utrzymanie stróży nocnych przy Policji Państwowej w Łodzi winien być podpis „Komisarz Ludowy A. Rżewski", a nie jak mylnie podano „Naczelnik Policji B. Zbrożek".

Rozporządzenie policyjne

dotyczące jazdy rowerowej, motocyklowej i automobilowej.

§ 1.

Na prawo jazdy rowerem, motocyklem lub automobilem po mieście należy uzyskać specjalną legitymację z Prezydjum Policji.

§ 2.

Wydana legitymacja ważna jest tylko na rok bieżący dla osoby wymienionej na niej, odstąpioną być nie może. Każdy jeździec winien ją mieć stale przy sobie i okazywać na żądanie policji.

§ 3.

Za legitymację pobiera się opłata roczna

a) od roweru . . . . Mk. 5.—
b) „ motocykla . . . . . „ 10.—
c) „ automobilu . . . . . „ 50.—

§ 4.

Każdy rower, motocykl i automobil musi mieć umocowany widocznie, numer porządkowy wydany w Prezydjum Policji, za zwrotem kosztów.

§ 5.

Wojskowi i funkcjonarjusze policyjni posiadający odpowiednie legitymacje nie podlegają powyższemu rozporządzeniu.

§ 6.

Jeźdźców rowerowych, motocyklowych i automobilowych obowiązują wszelkie odnośne do ruchu kołowego wydane przepisy z dnia 10 stycznia 1919 r.

§ 7.

Każdy rower musi być zaopatrzany w hamulce i dzwonek.

§ 8.

Przekroczenia przeciw powyższemu rozporządzeniu karane będą grzywną do 500 Mk. i odebraniem legitymacji na prawo jazdy, a w razie niemożności zapłacenia odpowiednią karą aresztu.

§ 9.

Niniejsze rozporządzenie otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Łódź, dnia 27 lutego 1919 r.

Naczelnik Policji
B. Zbrożek.

Do Wójtów gmin pow. Łódzkiego.

Polecam bezzwłocznie zebrać i zniszczyć oprzędy i pierścienie owadów z drzew oraz oczyścić takowe z porostów.

Prócz tego pnie drzew owocowych należy wysmarować wapnem.

Dopilnowanie wykonania niniejszego rozporządzenia polecam sołtysom pod ich osobistą odpowiedzialnością.

Za opieszałość właścicieli drzew będzie stosowana kara do 500 Mk.

Komisarz Ludowy
A. REMISZEWSKI.

OGŁOSZENIE.

Od 1 kwietnia 1919 roku wakuje posada kierownika biura handlowego związków komunalnych powiatów: Brzezińskiego, Łódzkiego i Łaskiego, z siedzibą w Łódzi.

Oferty wraz z podaniem krótkiego curiculum vitae oraz referencji, należy składać do 1 kwietnia 1919 r. pod adresem Komisarjatu Ludowego pow. Łódzkiego (Al. Kościuszki 14, pokój № 45.)

Komisarz Ludowy
A. REMISZEWSKI.

Drobne ogłoszenia.

Alterowicz Ida zgubiła paszport. Piotrkowska 56.

Brandes Mordka Leib zgubił paszport. Piotrkowska 31.

Bławat L'ppe zgubił paszport. Zawadzka 23.

Bialer Noech i Cetla zgubili paszport. Kamienna 7.

Blostein Szewa Ita zgubiła paszport. Rzgowska 2.

Berman Abram zgubił paszport. Zgierska 24.

Baron Matis zgubił paszport. Kamienna 7.

Bernheim Schoel zgubił paszport. Zawądzka 49.

Breitsteinowi Binomowi Leibuszowi skradziono paszport i pozwolenie na papierosy Nr. 447, wyd. 14 stycz. 1919.

Brand Matel, Sura i Liba Ester, zgubili paszport. Aleksandrowska 35.

Berman Majer Feiwel zgubił paszport. Rzgowska 7.

Bresler Henech zgubił paszport. Now. Zarzewska 16.

Białodworski Oszer zgubił paszport. Widzewska 78.

Bekalarski Michał zgubił paszport. Leszno 10.

Berlinska Liba Jenka zgubiła paszport. Długa 23.

Berenbaum Abram zgubił paszport. Solna 12.

Braude Natalja zgubiła paszport. Długa 46.

Bejder Genia zgubiła paszport. Dzielna 20.

Berenblum Szajndla zgubiła paszport. Jerozolimska 7.

Cohn Marjan zgubił paszport. Andrzeja 7.

Cangen Cecylja zgubiła paszport. Krótka 7.

Dawidowicz Hile zgubił paszport. Podrzeczna 6.

Dilewska Estera zgubiła paszport. Cegielniana 9.

Dubner Isak zgubił paszport. Piotrkowska 28.

Deitelzweig Abram, Dwojra, Eidela zgubili paszport i patent przedsiębiortwa. Solna 10.

Dre'chorn Hana zgubiła paszport. Średnia 1.

Dein Ita zgubiła paszport. Aleksandryjska 11.

Eliasz Asz zgubił paszport. Północna 8.

Eisenberg Srul, Danel, Ita i Laib zgubili paszport. Nowomiejska 21.

Do urzędników stanu cywilnego w pow. Łódzkim.

Podczas działań wojennych w pow. Łódzkim księgi ludności uległy w wielu gminach zniszczeniu; tam zaś, gdzie nie zostały zniszczone, księgi te — wskutek nienadsyłania wykazów metrycznych — nie były w okresie wojennym prowadzone.

Ze względu na zachodzącą obecnie konieczność doprowadzenia ksiąg ludności do należytego stanu — proszę o stałe i regularne nadsyłanie do urzędów gminnych i Magistratu m. Zgierza kwartalnych wykazów metrycznych oraz o zakomunikowanie tym urzędom w możliwie krótkim czasie ścisłych danych, dotyczących ruchu ludności w latach wojennych 1914—1918.

Komisarz Ludowy A. REMISZEWSKI.

OGŁOSZENIE.

Zgodnie z artykułem 23-cim tymczasowej ustawy o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 r. zawiadamiam niniejszym, że pierwsze organizacyjne posiedzenie Rady Miejskiej, powołanej na zasadzie tymczasowej ordynacji wyborczej do rad miejskich z dnia 13 grudnia 1918 r.,

odbędzie się w czwartek 27-go marca 1919 r.

o godzinie 4-ej po południu w sali posiedzeń Rady Miejskiej przy ulicy Pańskiej 115.

Porządek dzienny.

1. Zagajenie.
2. Określenie wysokości wynagrodzenia członków Magistratu: prezydenta, dwóch wiceprezydentów i ławników.
3. Wybory.
   I. Prezydenta i dwóch wiceprezydentów.
   II. Ośmiu ławników.
   III. Przewodniczącego Rady Miejskiej.

Skulski,
I Burmistrz m. Łodzi.

Łódź, dnia 24 marca 1919 r.

W imieniu p. Karola Niezabytowskiego, właściciela Hotelu Savoy w Łodzi, oraz nieruchomości łódzkich (koszary przy ulicy Leszno) №№ 1354, 1549, 1550, 1551, 1741 a, podaję do wiadomości wszystkich osób zainteresowanych, że **wszelkie pełnomocnistwa (plenipotencje) upoważnienia i substytucje urzędowe i prywatne,** w jakim kolwiek bądź zakresie, wydane do dnia dzisiejszego przez p. Karola Niezabytowskiego różnym osobom do **rozporządzenia i zarządu Hotelem Savoy i wzmiankowanemi wyżej nieruchomościami (koszary przy ulicy Leszno) zostały odwołane i pozbawione są wszelkiego znaczenia.**

Akt notarjalny w powyższej sprawie został zeznany przez niżej podpisanego w kancelarji notarjusza Włodzimierza Kosińskiego w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej pod № 18/255.

Franciszek Zieliński.

Eizen Majer, Małka Jojne Bendet, Esta, Herszel, zgubili paszport. Brzezińska 28.

Fortuński Fajwusz zgubił patent przemysłowy, wyd. przez Delegację Skarbu. Aleksandrowska 28.

Fröhlich Wilhelm zgubił paszport. Srebrzyńska 17.

Frenkel Hinda zgubiła paszport. Północna 25.

Fajner Eliasz zgubił paszport. Długa 23.

Fiszbein Mendel zgubił paszport. Bał. rynek 8.

Frydlich Hana zgubiła paszport. Bałucki rynek 8.

Feldman Jakób zgubił paszport. Fajfera 6.

Follak Marcin zgubił paszport. Bukowiec.

Frank Karol Gotfried zgubił paszport. Św. Doroty 3.

Frenkiel Gabriel zgubił paszport. Cimmera 33.

Goldmann Jakób zgubił paszport. Sienkiewicza 34.

Gajewska Bronisława zgubiła paszport. Sienkiewicza 6.

Goldberg Chaim, Pinkus, Henoch, zgubili paszport. Brzezinska 21.

Gotlib Izrael zgubił paszport. Nowomiejska 6.

Gurt Hersz Szmul zgubił paszport. Brzezińska 28.

Garfinkel Leib, Lozer, zgubił paszport. Lipowa 30.

Gajewscy Edward, Marjanna, Jan i Aleksandra zgubili paszport. Rzgowska 117.

Garfinkel Chaim Leib zgubił paszport. Kamienna 14.

Góra Isem, Herman, zgubili paszporty. Drewnowska 4.

Gosławska Helena zgubiła paszport. Ogrodowa 36.

Heselberg Genia zgubiła paszport. Zawadzka 30.

Hofman Tauba Hende zgubiła paszport. Chłodna 4.

Herszberg Maja zgubiła paszport. Zawadzka 23.

Herszenberg Izrael Hersz zgubił paszport i kartę legitymacyjną. Nowomiejska 24.

Herszlikowicz Hinda zgubiła paszport. Lutomierska 15.

Hendeles Leo zgubił paszport. Widzewska 36.

Hubert Sura zgubiła paszport. Wschodnia 56.

Jakubowicz Estera zgubiła paszport. Drewnowska 23.

Jelszański Isaak zgubił paszport. Benedykta 36.

Jakóbowicz Moszek zgubił paszport. Kiełbacha 11.

Jakóbowicz Aron zgubił paszport. Now. Cegielniana 29.

Jedwab Hende zgubiła paszport. Stare Miasto 11.

Jakubowicz Jakób zgubił patent na wyrób smoły. Średnia 116.

Krysiak Stanisław zgubił paszport. Lipowa 58.

Krybus Szmul Elyk zgubił paszport. Wschodnia 66.

Kryczman Wolf zgubił paszport. Wolborska 10.

Keinwurcel Bina, Jidel, zgubili paszport. Łagiewnicka 8.

Kremer Hirsz zgubił paszport. Pańska 39.

Kutner Kuba zgubił paszport i kwit z gazowni nr. 6858. Benedykta 33.

Kronenberg Hana zgubiła paszport. Zawadzka 24.

Kapłan Gerszon zgubił paszport. Widzewska 36.

Kersz Gucia zgubiła paszport. Tramwajowa 11.

Kriwin Binem zgubił paszport. Franciszkańska 15.

Klimantowskiemu Jumerowi skradziono paszport. Piotrkowska 79.

Karo Leib zgubił paszport. Benedykta 30.

Kalińska Rebeka zgubiła paszport. Cment. Starozakonnych 24.

Konówna Lola zgubiła paszport. Widzewska 47.

Landau Róża zgubiła paszport. Północna 20.

Lidor Moszek zgubił paszport Zawadzka 23.

Lipke Haskel, Hinde, Ruchle, Sura, Frajde i David zgubili paszport. Lutomierska 18.

Liberman Daniel zgubił wykaz przedsiębiorstwa. Nowomiejska 12.

Łotter Hinda zgubiła paszport. Aleksandryjska 17.

Łęczycki Pesa zgubił paszport. Brzezińska 42.

Mendelson Hene zgubiła paszport Nowy Rynek 7.

Mesenberger Pinkus zgubił paszport. Aleksandrowska 12

Moszkowicz Faiga Mindla zgubiła paszport. Kelma 32.

Mync Szeindel zgubiła paszport. Brzezińska 50.

Medrzycki Nusin David zgubił paszport. Cegielniana 55.

Mydlarzowi Gabryelowi skradziono paszport. Nowo Cegielniana 34.

Niczyńska Mania zgubiła paszport. Aleksandrowska 19.

Neumark Józef zgubił paszport. Nowo Cegielniana 2.

Nirenberg Moszek zgubił wykaz przedsiębiorstwa. Północna 18.

Olszewska Bregida zgubiła paszport. Ciemna 119.

Opatowski Gecel zgubił paszport. Żórawia 13.

Plewinski Riwen zgubił paszport. Targowa 35.

Pluczyński Piotr zgubił paszport. Krótka 7.

Przeburski Mendel i Sura, zgubili paszport. Aleksandryjska 19.

Pincbus Józef zgubił paszport. Piotrkowska 27.

Piątczak Helena zgubiła paszport. Nawrot 93.

Patzer Jan i Berta zgubili paszporty. Sienkiewicza 31.

Pinkus Abram zgubił paszport Kamienna 14.

Roller Henryk zgubił paszport. Zachodnia 17.

Rozen Jakób zgubił paszport. Cegielniana 53.

Rumstein Ester Małke zgubiła paszport. Nowo Zarzewska 2.

Rebzda Józefa zgubiła paszport niemiecki i rosyjski. Anna 19.

Romanowicz Sura zgubiła paszport. Zgierska 78.

Rozen Gecel zgubił paszport. Zawadzka 15.

Rubin Rywka zgubiła paszport. Cegielniana 59.

Rozenbaum Moszek zgubił paszport. Zgierska 21.

Rapeport Hanna zgubiła paszport. Pasaż Szulca 37.

Szechter Zofja zgubiła paszport. Cegielniana 14.

Szmulowicz Ester Hane zgubiła paszport. Luiza 5.

Szneiderman Mendel zgubił paszport. Brzezińska 16.

Szumańska Władysława zgubiła paszport. Długa 21.

Sędowska Beila zgubiła paszport. Wschodnia 17.

Spiro Moszkowi skradziono paszport. Piotrkowska 50.

Stefanowicz Marjan zgubił rosyjski paszport. Przejazd 14.

Szych Józef zgubił paszport. Widzewska 175.

Szywowicz Srul i Baile zgubili paszport. Łagiewnicka 9.

Szek Perla i Nachman Sureleja zgubili paszporty. Krótka 8 (Bałuty).

Szymanowski Jan zgubił paszport i patent. Główna 55.

Sandperl Chawa, Taube, Małka, Gitel, Süsmann zgubili paszporty. Łagiewnicka 12.

Spiewak Józef i Władysława zgubili paszporty. Pasaż Szulca 34.

Szyfman Moryc zgubił paszport. Dzielna 9.

Skórka Estera zgubiła paszport. Piotrkowska 66.

Trzcinka Szejna Matko zgubiła paszport. Sienkiewicza 61.

Trybownik Wolf zgubił paszport. Dzielna 36a.

Tuszyńska Hana zgubiła paszport. Głucha 11.

Uladowski Marjan zgubił paszport. Promyka 37.

Winograd Arnold zgubił paszport. Benedykta 21/23.

Weis Chil, Icek, Mendel, Lajb i Symcha, zgubili paszport. Kamienna 2.

Wizenfeld Marjan zgubił paszport. Lutomierska 15

Walech Dawid, Leib, Mirle, Dwoira, zgubili paszport. Zgierska 15.

Weic Mania zgubiła paszport. Średnia 23.

Wiernik Samuel zgubił paszport, patent i wykaz przedsiębiorstwa. Wschodnia 27.

Wahl Adolf i Alicja zgubili paszport familijny. Główna 56.

Wolf Korn zgubił paszport. Drewnowska 19.

Wiśniewska Marja zgubiła paszport. Składowa 19.

Weingart Majer zgubił paszport. Łagiewnicka 7.

Weisman Dwojra, Hanne, zgubili paszporty. Solna 5.

Wyrzba Pesza, Herszel, zgubili paszport. Zielona 30.

Weisbaum Hyl zgubił paszport. Południowa 29.

Weinstadt Paltin zgubił paszport. Wschodnia 72.

Zaginął kwit Wydziału Zaprowiantowania Miasta Magistratu m. Łodzi z dnia 8 go marca roku b. za Nr. 11498 na 30 korcy węgla, wydany na imię I Komisarjatu Policji Państwowej m. Łodzi.

Zylberberg Wolf zgubił paszport, kwit lombardowy i metrykę. Wschodnia 49.

Zaklikowski Leibusz zgubił paszport i portfel z kwitem lombardowym.

Zazujer Moses zgubił paszport i portfel z różnymi rachunkami. Długa 31.

Zyskind (Symcha) Zygmunt zgubił paszport. Długa 23.

Zielke Otto zgubił paszport. Brajera 3.

Wydawnictwo Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki. Tłoczono w Drukarni Państwowej w Łodzi, Piotrkowska 85.